

[Helge Larsen.]

hvor den pågældende har været ansat meget længe. Til gengæld er der en forringelse i erstatningen ved usaglig afskedigelse i alle andre tilfælde.

Erik A. Jensen: Heller ikke mit parti kan medvirke til at vedtage de ændringsforslag, som partiet de uafhængige her har stillet. Jeg er helt enig i de betragtninger, som det ærede medlem hr. Egon Jensen fremsatte, og kan helt tilslutte mig, at man stemmer mod de stillede ændringsforslag.

Iver Poulsen: Ja, man kan ikke påstå, at det er nogen særlig fyldig begrundelse, vi har fået for afvisningen af de ændringsforslag, vi har stillet; og af tillægsbetænkningen fremgår det ret klart, at man overhovedet ikke har beskæftiget sig med disse ændringsforslag, idet der i betænkningen står:

„På mødet forelå nogle af Iver Poulsen og Rimstad udarbejdede ændringsforslag til tredje behandling af lovforslaget.“

Det er jo rart at få at vide, at der forelå nogle ændringsforslag, men det ville have været endnu bedre, om vi havde fået at vide, at disse ændringsforslag var blevet underkastet en vis drøftelse og var blevet afvist rent sagligt.

Jeg vil gerne begrunde vore ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 1 tager sigte på at bibeholde det klassiske funktionærbegreb, den gode gamle regel om, at man kun er funktionær, når ens arbejdskraft i det væsentlige står til disposition for den bestemte arbejdsgiver. Denne regel blev indført i 1948 efter et meget grundigt kommissionsarbejde, fordi erfaringerne fra de første ti års funktionærlovspraksis viste, at den var nødvendig. Hvis man nu gennemfører den højtærede arbejdsministers lovforslag, bryder man med denne regel, idet forslaget åbner mulighed for, at funktionærstatus faktisk kan opnås blot med 8 timers funktionærarbejde om ugen, sådan som jeg for øvrigt nærmere redegjorde for det ved anden behandling. Det betyder en udvanding af funktionærbegrebet, som ingen, heller ikke funktionærerne, kan være interesseret i. Selv om de domme, den højtærede arbejdsminister henviste til under anden behandling, og hvorefter 20 timers funktionær-

arbejde skulle give funktionærstatus, kun er underrettsdomme, har vi taget hensyn til disse domme, når vi foreslår, at funktionærstatus kræver 20 timers funktionærarbejde fordelt jævnt over 5 af ugens dage, d. v. s. en halv dags, 4 timers, arbejde om dagen. Hvis man ønsker at bibeholde det gamle funktionærbegreb — og det ønsker de uafhængige — er vore ændringsforslag sagligt velbegrundede. Vi mener, hvad også det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har givet udtryk for som sin mening, at det er uheldigt, at man nu uden en virkelig grundig undersøgelse ved lov fastsætter en helt ny grænse for det antal timers funktionærarbejde, som kræves for at opnå funktionærstatus.

Angående vore ændringsforslag nr. 2 og 3 vil jeg gerne sige, at hvis en arbejdsgiver ønsker at opsiges en funktionær, der er ansat på prøve, er det indlysende, at bevisbyrden for, at der har været tale om en ansættelse på prøve, påhviler arbejdsgiveren, men hvis forholdet er det omvendte, at det er funktionæren, der siger op, og han til støtte for sin sag vil påberåbe sig, at der har været tale om en ansættelse på prøve, vil domstolene simpelt hen forlange, at han skal bevise, at han var ansat på prøve. Sådan er retspraksis, og det fremgår af H. G. Carlsons „Dansk Funktionærret“, side 213, hvor der står — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Det må være klart, at den funktionær, der forlader sin stilling uden at kunne dokumentere at have ret hertil i medfør af en prøvetidsaftale, gør sig skyldig i ulovlig bortgang.“

Se, det er retspraksis. Ved anden behandling sagde den højtærede arbejdsminister henvendt til mig, at der ikke var nogen tvivl om, at det som regel var arbejdsgiveren, der forlangte, at en ansættelse skulle ske på prøve, og det er også rigtigt. Her er der imidlertid ikke tale om, hvem der har krævet, at ansættelsen skal ske på prøve; det kommer faktisk slet ikke dette spørgsmål ved. Nej, spørgsmålet er, hvem der vil påberåbe sig en prøvetidsansættelse til støtte for sin sag, og den, der vil påberåbe sig en sådan støtte, må også have bevisbyrden. Af de grunde, jeg her har nævnt, har vi stillet vore ændringsforslag nr. 2 og 3.